

ὕπὸ τὴν γενειάδα τοῦ Εὐγενείου ἀπλούστατα ἐκρύπτετο ἡ ἀδυναμία του, καθὼς ὑπὸ τὴν προσωπίδα πᾶσα ἄλλη μορφή. Τοῦτο ἠγνώνει ὁ Εὐγένειος, ἐνῶ ἐγνώριζε κατὰ βέβαιον ἡ Ματίλδη· νὰ ἀνομολογήσωμεν ἄρα ἅπαξ ἔτι τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν πρὸ τοῦ γινῶσι σὺν τῶν :

Ἦλθεν ἡ παραμονὴ τῶν γάμων. Ὁ Εὐγένειος ἡσπασθὴ τελευταίαν φορὰν τὴν μνηστήν του καὶ ἀνεχώρησεν ὅπως ἐπανερχόμενος ἀποκτήσῃ τὴν γυναῖκά του, τὴν σύντροφον τοῦ βίου, τὴν ὡμοπλᾶτην του, ὡς ἐνίοτε θωπευτικώτατα—καὶ θρησκευτικώτατα πρόσθε—ἀπεκάλει τὴν Ματίλδην.

— Ἀλλὰ ποῦ μετέβαινεν ὁ Εὐγένειος ;

— Εἰς τὸν κουρέα ! . . .

Ἡ ἰδέα τῆς ἐκπλήξεως (surprise), ἣν θὰ ἐπροξένοι εἰς τὴν Ματίλδην τὸ ἀγένειον πρόσωπόν του, ἡ πεποίθησις του ἀκόμη, ὅτι ξυραφισμένος θὰ ἐνεφανίζετο εὐμορφότερος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, ἴσως ἀκόμη ἡ ζηλοτυπία τῆς ὅλης γενειάδος πρὸς τὴν λευκὴν τρίχα, ἀπολαύουσιν τῶν πρωτείων καὶ τῶν θωπειῶν τῆς Ματίλδης, ὥθησε τὸν ταλαίπωρον εἰς τὸ παρακεκινδυνευμένον αὐτὸ διάβημα· ἐξῆλθε λοιπὸν μετ' ἀποφάσεως καὶ μετέβη εἰς ἓν τῶν κουρέων τῆς πόλεως.

— Νὰ μὲ ξυρίσης ! . . . διέταξε τὸν κουρέα.

Ὁ κουρεὺς ἐδίστασεν . . . ὁ Εὐγένειος δὲν ἐνόησεν, ἄλλως ἢ το ἀποφασισμένος· εἶχε καταδικάσει τὴν γενειάδα του εἰς θάνατον.

— Νὰ μὲ ξυρίσης, ἐπανελάβεν, καὶ ἔθεσε τὸ πρόσωπόν του ὑπὸ τὸ κοπτερόν τοῦ κουρέως ξυράφιον.

Μετά τινα λεπτὰ οὐδεμία θριξ ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ προσώπου ἢ μᾶλλον ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ Εὐγενείου !

Ὁ Εὐγένειος εἶχε καταντήσῃ ἀγένειος.

Ἐν τούτοις οὐδὲν ἀκόμη ἐνόησε πλὴν τῆς λεπτῆς αὐρας, ἡ ὁποία μετὰ τὸ ξυράφιον ἐπεται ἀναγκαιῶς τὸ contrappelo αὐτοῦ, ἐπιδροσίζουσα τὸ δέρμα. Ὁ κουρεὺς ἀπεσύρετο ἤδη περιλύπως ψιθυρίζων :

— Μὲ τῆς υἱείας σας ! . . .

— Εὐχαριστῶ, ἐπεῖπεν ὁ Εὐγένειος καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸ κάτοπτρον. Ἀντίκρυσεν τὸ πρόσωπόν του, τῷ ἐφάνη ὅπως νέον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ δυσειδές· τοῦναντίον τὸ εὗρισκε συμπαθητικώτατον ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς ἀδυναμίας καὶ τῆς μεγάλης λευκότητος, ἣν ἀπεκάλυπτεν ἐν αὐτῷ· καὶ ὅμως ἂν ἦτο ἄλλος ὁ ἐν τῷ κατόπτρῳ, ὁ Εὐγένειος θὰ ἐδραπέτευεν ! Ἐν τῷ εὐρυτάτῳ ἐκείνῳ ἐξ ὑδραργύρου χώρῳ μὲ τὸ λευκὸν καὶ ἐπίμηκες πρόσωπόν του, τὸ λευκότερόν του ὑποκάμισσον—διότι εἶχεν ἐξαγάγει τὸν ἐπενδύτην του—καὶ τὸ φαῖόν του πανταλόνιον, ὁ Εὐγένειος ὡμοιάζε μὲ καρχαρίαν ἀνεστραμμένον ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς θαλάσσης. Μακρὰν ἐν τούτοις ἀπεῖχεν ὁ μελλόνυμφος τοῦ νὰ κάμῃ τὴν πικρὰν αὐτὴν· δὲν τὸν ἀδικοῦμεν μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὁ πατὴρ θαμβοῦται πρὸ τῆς καλλονῆς τοῦ θυγατρίου του, ὅπερ δυσκόλως θὰ ἐτάσσετο μετὰ τῶν ὁμογενῶν, ἡ πρὸ τοῦ πνεύματος τοῦ μικροῦ του διαδόχου, ὅστις εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν τρίτων προοιωνίζει ἐνδοξὸν ἀγαθόπουλον ! καὶ ὅμως ὁ ἐγωϊσμός αὐτὸς εἶναι μηδαμινὸς ἀπέναντι τοῦ θαυμασμοῦ ἡμῶν τῶν ἰδίων, τοῦ αὐτεγωϊσμοῦ, ἂν μοὶ ἐπιτρέπεται ἡ λέξις. Ἦτο λοιπὸν ὡραῖος ὁ Εὐγένειος ἡ τούλάχιστον συμπαθητικὸς καὶ μὲ τὴν πεποίθησίν του αὐτὴν, τὴν ὁποίαν ἐσάλευε κάπως ἡ ἀποκοπὴ τῆς λευκῆς τριχὸς, ὡς δυσοίωνος, διευθύνετο πρὸς τὰ τεμένη τῶν γάμων του.

V

Ἦτο ἐσπέρα τοῦ Μαΐου· πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος εἶχε δύσει κατὰ τὸ ἔκρ δὲν εἶναι εὐχάριστον τὸ θάλπος τοῦ ἡλίου, ἐνῶ τὸ φῶς του εἶναι ἀείποτε ἀναγκαῖον· μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καταφεύγομεν εἰς τὸ τεχνητὸν φῶς. Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἶχον ἀνάψει τὰ συνήθη φῶτα ὅλαι αἱ οἰκίαι τῆς πόλεως· μία τούτων ἔλαμπε περισσότερον τῶν λοιπῶν· ὡμοιάζε τὴν σελήνην ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ. Ἦτο ὁ οἶκος τῆς Ματίλδης, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδίδε πλειότερον φῶς ἡ καλλονὴ τῆς λευκῆς νύμφης· οὐδέποτε ὁ οἶκος παρουσιάζει παιδρότεραν ὄψιν ἢ ὅταν τὸν στολίζῃ νύμφη. Πάντες οἱ προσκεκλημένοι ἦσαν παρόντες· ἀνεμένετο μόνος ὁ γαμβρός· ἡ νύμφη τὸν ἀνέμενε, καθὼς ὁ Νῶε ποτε τὴν λευκὴν του περιστερὰν ! Ψιθυρισμοὶ τινες, γέλωτες, ἀστεῖσμοι μετὰ τῶν προσκεκλημένων, πειράγματα ἐλαφρὰ πρὸς τὴν νύμφην, ἀποτελοῦσι συνήθως τὸ προανὰκρουσμα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ γαμβροῦ· ἔπειτα σιγὴ . . . ὁ γαμβρὸς ἔρχεται . . . νὰ, νὰ . . . ἀκούονται οἱ βηματισμοὶ του . . . οὐδεὶς πλέον ἀναπνέει . . . εἶναι ἐκεῖνος . . . νὰ τον, νὰ τον . . . ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁ Εὐγένειος . . .

Ἐν ᾧ ! φοβερόν ἐξῆλθε τῶν χειλέων τῆς Ματίλδης, ὥστε δηχθείσης ὑπὸ φαρμακεροῦ ὄψεως, εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Εὐγενείου.

Ἀληθῶς ὁ νυμφίος ὡμοιάζεν ὡς γουστέρα ! ! !

Ὁ Εὐγένειος ἔστη ὥστε κεραυνόπληκτος, ἡ Ματίλδη ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τῶν ὑποτρεμουσῶν χειρῶν τῆς, οἱ δὲ προσκεκλημένοι ἔμειναν κεχηνότες . . . Tableau !

VI

Παρήλθεν ἕκτοτε χρόνος τις καθ' ὃν ἡ γενειὰς τοῦ Εὐγενείου ἤρχισεν ἀναγεννωμένη· δὲν εἶχεν ὅμως ἐπανελθεῖ ἀκόμη εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς κατάστασιν, ἐν ᾗ ἡ Ματίλδη εἶχε πλέον ὑπανδρευθῇ μετ' ἄλλου . . .

Ὁ Εὐγένειος οὐδέποτε εἰς τὸ ἐξῆς ἔκοψε τὴν γενειάδα του, ἐν ᾗ ἡ λευκὴ θριξ δὲν διακρίνετο μετὰ τῶν πολλῶν συναδέλφων τῆς, καθὼς πρόβατον ἀπολωλὸς ὅπου ταν ἐπανελθῇ εἰς τὸ ποίμνιον μετὰ τῶν συντρόφων του.

Δόκτωρ.

ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΙΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ
Ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ χαλκογραφημένα, ὡς καὶ ἄλλα **στιγμιαίως ἐκτυπούμενα** εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον **ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ.**

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ παντὸς εἶδους καὶ **ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΔΕΣ** ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ.

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ τῶν μοναδικῶν καταστίχων τοῦ ἐμπορίου τοῦ σπουδαίου καταστήματος **EDLER et KRISCHKE** τοῦ Ἀννοβέρου εἰς τὸ **χαρτοπωλεῖον** **ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ.**

ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ZOB τοῦ γαλλικοῦ οἴκου **JEAN BARDOU** πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ **χαρτοπωλεῖον** **ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ.**